

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15Csp/84/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120208667
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3120208667.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou, v právnej veci žalobcov : 1/ F. S. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. G. XX, Y., 2/ D. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. G. XX, Y., obaja právne zastúpení: JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, o určenie, že žalovaný nemá právo vykonávať zrážky zo mzdy, takto

rozhodol:

Súd určuje, že žalovaný nemá právo vykonávať zrážky zo mzdy žalobcov 1/ a 2/ z dohody o zrážkach zo mzdy na základe zmluvného ustanovenia uvedeného v článku II v bode 6 zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru, registračné číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX.

Žalobcovia 1/ a 2/ majú proti žalovanému spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 16.12.2020 sa žalobcovia domáhali určenia, že žalovaný nemá právo vykonávať zrážky zo mzdy žalobcov z Dohody o zrážkach zo mzdy na základe zmluvného ustanovenia uvedeného v článku II. bod 6 zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.02.2007.

2. Žalobu odôvodnili tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 25.09.2013 sa obchodná spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., IČO: 36 432 105 stala vlastníkom pohľadávky, ktorá pôvodne vznikla Všeobecnej úverovej banke, a.s. porušením platobnej disciplíny žalobcov na základe zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.02.2007. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.12.2015 sa vlastníkom vyššie uvedenej pohľadávky stal žalovaný, ktorý túto pohľadávku odkúpil od obchodnej spoločnosti BENCONT INVESTMENTS, s. r. o.. Žaloba bola podaná na základe výroku uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 17Csp/72/2020 zo dňa 16.11.2020, ktorým súd uložil žalobcom povinnosť, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podali žalobu o určenie, že veriteľ nemá právo vykonávať zrážky zo mzdy. Uviedli, že medzi žalobcami a právnym predchodcom žalovaného Všeobecnou úverovou bankou, a.s. došlo dňa 15.02.2007 k uzavretiu zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru, na základe ktorej bol žalobcom poskytnutý úver vo výške 200 000 SK. Súčasťou zmluvy o úvere je v článku II. bod 6 aj zmluvné ustanovenie o dohode o zrážkach zo mzdy, ktoré je však ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatné. V danom prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah pre, ktorý je typické, že návrh zmlúv býva predtlačený na formulároch s tým, že spotrebiteľ nemá možnosť dosiahnuť zmenu v návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať a môže tento návrh buď prijať alebo neprijať a zmluvu neuzavrieť. Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná. Podľa žalobcov je nevyhnutné im poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo

mzdy, umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly. Formulácia dohody o zrážkach zo mzdy sa dostala do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarca priznal takémuto konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo so zákonom. Nič nebráni judikovať dohodu ako neplatnú, hoci má základ v znení zákona. Dôležité sú okolnosti jej zakotvenia v zmluve a význam ostatných zmluvných podmienok. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Pri uzatváraní tejto dohody spotrebiteľ musí mať vedomosť, pohľadávku akého druhu a v akej výške dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje. V opačnom prípade sa vystavuje tomu, že veriteľ vymôže celú pohľadávku, prostredníctvom zrážok z dlžníkovej mzdy, ktorú by spotrebiteľ nebol povinný zaplatiť pri obligatórnom prieskume neprijateľných zmluvných podmienok. Ide o neprímerané zvýhodnenie veriteľa v neprospech spotrebiteľa, umožňujúce vymôcť pohľadávku vo výške, ktorá mu neprináleží. Poukázali aj na znenie § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom dohoda o zrážkach zo mzdy nie je ani v súlade s týmto ustanovením.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Podľa neho dohoda o zrážkach zo mzdy nie je nekalou zmluvnou podmienkou, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút uzatvorený v súlade s Občianskym zákonníkom a ide o uplatnenie zákonného zabezpečovacieho inštitútu. Pokiaľ by zákonodarca mal pri implementácii záujem vylúčiť zabezpečovanie spotrebiteľských záväzkov týmto inštitútom, bol by to v zákone uviedol. Výkladom nie je možné dospieť k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľskej zmluve by bola neplatná. Práve účelom zabezpečovacieho inštitútu je uspokojenie pohľadávky aj mimo súdneho konania a je absolútne absurdné zdôvodňovať jej neplatnosť práve jej účelom, ktorým je mimosúdne uspokojenie pohľadávky. Gramatickým výkladom § 53 odsek 4 Občianskeho zákonníka je možné dospieť k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je zmluvnou podmienkou ako právnou skutočnosťou nezávislou od vôle, s ktorou je spojený vznik, zmena alebo zánik práva či povinnosti, ale samostatným dvojstranným právnym vzťahom, ktorý zabezpečuje hlavný záväzok. Nie je to jednostranné uloženie povinnosti viazané na vôľu veriteľa, či povinnosť vznikne, alebo nie. Naopak je to práve na dlžníkov, či bude plniť riadne a včas a veriteľ nepristúpi k uplatneniu zabezpečovacieho inštitútu. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je upravený ust. § 551 Občianskeho zákonníka a nikde neuvádza povinnosť zmluvných strán určiť si výšku zrážok zo mzdy. Z pohľadu zákona na to, aby bola dohoda o zrážkach zo mzdy medzi dvoma zmluvnými platná, vyžaduje sa, aby bola uzatvorená v písomnej forme. Samotný zákon však neobsahuje ustanovenie o tom, že sú zmluvné strany povinné v dohode určiť si výšku zrážok zo mzdy. Určuje len, že výška zrážok zo mzdy nesmie byť väčšia, ako by bola pri výkone rozhodnutia. VÚB, a.s. ako právny predchodca žalovaného, povinne na svojom internetovom sídle zverejňuje svoje obchodné podmienky. Tieto obchodné podmienky boli žalobcom dostupné k nahliadnutiu v akomkoľvek formáte písma, mohli si ich preštudovať pred uzavretím predmetnej zmluvy o úvere a tak mali možnosť si vybrať či uzavrú zmluvu úvere. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy môže slúžiť na zabezpečenie a uspokojenie pohľadávky veriteľa a žalobcovia dali súhlas na výkon zrážok zo mzdy pre prípad, že sa dostanú s úhradou splátok do omeškania, pričom sa teraz tento súhlas snažia obísť. Má za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je platným právnym úkonom, nakoľko spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti v zmysle ust. § 37 a nasl. a § 551 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že aj miera ochrany spotrebiteľa má svoje limity a nemôže dôjsť k zvýhodneniu spotrebiteľa. Žaloba predstavuje vlastne dodatočný nesúhlas s dohodou o zrážkach zo mzdy uzatvorenou pri uzavretí zmluvy o úvere.

4. V replike žalobcovia doplnili svoju argumentáciu v tom smere, že ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia, takže toto ustanovenie možno aplikovať aj na právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti, teda na všetky spotrebiteľské zmluvy uzavreté pred 01.05.2014. Keďže ustanovenie o dohode o zrážkach zo mzdy neobsahuje žiadne poučenie o dôsledkoch vykonávania zrážok zo mzdy, ustanovenie o dohode o zrážkach zo mzdy nie je na samostatnom listinnom dokumente a zároveň spotrebiteľ nemal možnosť odmietnuť uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy, ide o neplatné ustanovenie. Okrem toho poukázali aj na to, že právny predchodca žalovaného obchodná spoločnosť Bencont Investments s.r.o. sa na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. II/2014-330 zo dňa 24.02.2014 domáhala pohľadávky zo zmluvy o poskytnutí úveru zo dňa 15.02.2007 aj podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Keďže však rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. II/2014-330 zo dňa 24.02.2014 bol vydaný na základe rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 01.04.2016 sp. zn. 49Er/1900/2015 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol. Premišlacia

doba prítom počas konania na rozhodcovskom súde nespočívala, a preto žalovaným uplatnený nárok žiadaný cez zrážky zo mzdy je v celom rozsahu premlčaný a aj z uvedeného dôvodu, je vykonávanie zrážok zo mzdy v rozpore so zákonom a žalovaný nemá nárok na žiadnu dlžnú sumu.

5. V duplike žalovaný vyjadril nesúhlas s tým, že by malo ust. § § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. dopadať aj na právne vzťahy vzniknuté pred 01.05.2014 z dôvodu porušenia zákazu retroaktivity. V čase uzatvorenia zmluvy o úvere a dohody o zrážkach zo mzdy medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného, bola dohoda o zrážkach zo mzdy prípustným zabezpečovacím prostriedkom slúžiacim veriteľom na uspokojenie svojich pohľadávok aj zo spotrebiteľských zmlúv. K rozhodcovskému konaniu uviedol, že rozhodcovský rozsudok nebol súdom zrušený, z ktorého dôvodu sa jedná o platný právny úkon. V exekučnom konaní bol tento vyhlásený len za neprípustný exekučný titul a nie za neplatný právny úkon. Žalobcovia nevyužili možnosť domáhať sa jeho zrušenia. Tiež uviedol, že po nariadení neodkladného opatrenia sa zdržal použitia zrážok zo mzdy a vyhlasuje, že si svoje právo z predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy nebude uplatňovať ani do budúcnosti, a preto žaloba je neopodstatnená.

6. Súd nariadil pojednávanie na deň 29.04.2021, na ktoré sa strany sporu nedostavili. Žalobcovia mali predvolanie na pojednávanie doručené do rúk právneho zástupcu dňa 09.03.2021, pričom podaním doručeným súdu dňa 17.03.2021 ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Žalovaný mal predvolanie na pojednávanie doručené do vlastných rúk dňa 09.03.2021, pričom podaním doručeným súdu dňa 26.04.2021 tiež ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Súd preto pojednával v neprítomnosti strán sporu.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

8. Zo zmluvy o úvere súd zistil, že dňa 15.02.2007 uzatvorili žalobcovia ako dlžníci a Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru na investíciu do nehnuteľností vo výške 200.000,- Sk, ktorý sa žalobcovia zaviazali splácať v 60 mesačných splátkach po 3.052,46 Sk s prvou splátkou splatnou dňa 15.03.2007 a poslednou splátkou splatnou dňa 15.06.2015. V čl. II bode 6 zmluvy sa uvádza, že podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí v prípade, ak nespĺní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia ustanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie sa primerane vzťahuje aj na ručiteľa, pokiaľ je pohľadávka banky z úveru zabezpečovaná ručiteľom.

9. Z odpovede právneho predchodcu žalovaného- vyjadrenia k výzve zo dňa 20.04.2016 vyplynulo, že pohľadávka banky - Všeobecná úverová banka, a.s. z predmetnej úverovej zmluvy bola vyhlásená za predčasne splatnú. Následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 25.09.2013 medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcom a spol. BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky z uvedenej úverovej zmluvy z postupcu na postupníka. Z oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 12.10.2016 vyplynulo, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.12.2015 došlo k ďalšiemu postúpeniu tejto pohľadávky z postupcu BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. na žalovaného.

10. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 49Er/1900/2015 vyplynulo, že právny predchodca žalovaného BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. podal návrh na vykonanie exekúcie proti žalobcom ako povinným na vymoženie sumy 4.756,60 eur s príslušenstvom, a to na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie sp.zn. II/2014-330 zo dňa 24.02.2014. Išlo o vymoženie pohľadávky zo zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.02.2007. Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 49Er/1900/2015-11 zo dňa 01.04.2016 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky. Uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne

č.k. 8CoR/261/2016-36 zo dňa 21.02.2017, pričom bolo konštatované, že rozhodcovská doložka bola neplatná, rozhodcovský rozsudok je nulitný, nakoľko bol vydaný rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, a teda nejde o spôsobilý exekučný titul. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.03.2017. Následne bolo exekučné konanie zastavené uznesením č.k. 49Er/1900/2015-45 zo dňa 05.12.2017 právoplatným dňa 28.12.2017.

11. Z opakovanej výzvy žalovaného na vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 21.05.2020 vyplynulo, že táto bola adresovaná spol. SPB Security, s.r.o. ako zamestnávateľovi žalobcu 1/ a zamestnávateľ bol vyzvaný na realizáciu zrážok zo mzdy žalobcu 1/ až do úplného uspokojenia pohľadávky s príslušenstvom vznikutej z úverovej zmluvy zo dňa 15.02.2007.

12. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 17Csp/72/2020 zo dňa 16.11.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.12.2020, bolo nariadené neodkladné opatrenie na návrh žalobcov, ktorým súdu žalovanému uložil povinnosť:

- z d r ť a ť s a výkonu práv veriteľa z Dohody o zrážkach zo mzdy na základe zmluvného ustanovenia o dohode o zrážkach zo mzdy uvedeného v článku II. bod 6 Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.02.2007,

- o z n á m i ť obchodnej spoločnosti SPB Security s.r.o., so sídlom Kremnická 26, 851 01 Bratislava - Petržalka, IČO: 44626975, aby upustila od vykonávania zrážok zo mzdy F. v zmysle predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy.

- o z n á m i ť obchodnej spoločnosti BILLA s.r.o., so sídlom Bajkalská 19/A, 821 02 Bratislava, IČO: 31347037, aby upustila od vykonávania zrážok zo mzdy D. L. v zmysle predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy.

Súčasne súd žalobcom uložil, aby do 30 dní od právoplatnosti uznesenia podali žalobu vo veci samej o určenie, že veriteľ nemá právo vykonávať zrážky z ich mzdy z Dohody o zrážkach zo mzdy na základe zmluvného ustanovenia uvedeného v článku II. bod 6 Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.02.2007, inak uznesenie o nariadenom neodkladnom opatrení aj bez návrhu zruší. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. O trovách konania malo byť rozhodnuté v konaní o veci samej.

13. Záonné ustanovenia:

Podľa § 551 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej „OZ“), (1) Uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. (2) Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila. (3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

Podľa § 52 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, (1) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20060413.html>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. (2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky

Podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku (CSP), Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu

14. Čo sa týka procesnej prípustnosti podanej žaloby, ide o žalobu podľa § 137 písm. c) CSP o určení, či veriteľ má/nemá právo realizovať zrážky zo mzdy na základe spornej dohody o zrážkach zo mzdy. Takúto žalobu súd hodnotí ako procesne prípustnú, nakoľko v danom prípade je naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení preukázaný tým, že žalovaný preukázateľne uskutočnil realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím došlo bez akéhokoľvek rozhodnutia súdu alebo inej inštitúcie k zásahu do ich majetkovej sféry, pričom zamestnávateľ musel rešpektovať uzatvorenú dohodu o zrážkach zo mzdy a žalovaný (nebyť neodkladného opatrenia) by tak mohol aj naďalej realizovať zrážky a prípadne vymôcť aj sumy, na ktoré nemá nárok. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je potrebné skúmať so zreteľom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia. V prejednávanej veci treba vychádzať z toho, že naliehavý právny záujem na navrhovanom určení je daný, nakoľko bez vyriešenia toho, či veriteľ má právo na zrážky zo mzdy, by právne postavenie žalobcov ako dlžníkov bolo neisté a súčasne by bolo ohrozené ich právo na disponovanie s vlastnou mzdou. Okrem toho treba poukázať na to, že právo žalobcov ako spotrebiteľov na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami (žalobcovia pritom dôvodia o.i. i tým, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľná zmluvná podmienka) je zakotvené v § 3 ods. 3 v spojení s § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a zamietnutím žaloby pre jej procesnú neprípustnosť by súd tak odňal žalobcom ich zákonné právo domáhať sa súdnej ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Súd preto žalobu preskúmal aj meritórne.

15. Súd dospel k záveru s poukazom na to, že zo strany právneho predchodcu žalovaného v procese uzatvárania úverovej zmluvy, ako aj dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu, išlo o činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka (banka) a zo strany žalobcov nešlo o obdržanie peňažných prostriedkov na výkon povolania alebo podnikania, pričom išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, že medzi stranami vznikol právny vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný je v danom spore pasívne vecne legitimovaný, nakoľko je právnym nástupcom pôvodného veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. (genéza opísaná v odseku 9 vyššie), pričom aj on sám konšatoval vo výzve na vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 21.05.2020, že má ako veriteľ právo požadovať zrážky zo mzdy. Toto oprávnenie následne aj sám (do nariadenia neodkladného opatrenia) realizoval. Nakoľko žalovanému teda svedčí právo uspokojovať pohľadávku realizáciou zrážok zo mzdy žalobcov, svedčí mu v spore aj pasívna vecná legitimácia.

16. V prejednávanej veci súd konštatuje, že pre dohodu o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch. Dohoda musí

predovšetkým obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide. Uvedenú náležitosť dohoda o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXXXXXX. neobsahovala. Dohoda neobsahovala identifikáciu ani výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, keďže v čl. II bode 6 zmluvy, ktorý ako jediný bod pojednáva o dohode o zrážkach zo mzdy, sa uvádza iba to, že dlžník súhlasí so zrážkami zo mzdy „až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi“. Takéto vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je podľa názoru súdu neurčité, a preto neplatné s poukazom na § 37 ods. 1 OZ, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu, uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. V čase uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy teda zabezpečovaná pohľadávka nebola presne a úplne konkretizovaná, a teda dlžník nemohol platne prejavíť vôľu a uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom predmetného zabezpečovacieho prostriedku. Podľa § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka v občiansko-právnych vzťahoch, vrátane zmluvných vzťahoch, majú účastníci rovnaké postavenie. Veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať, pre ktoré pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať zrážky zo mzdy v prospech veriteľa. To je prvý dôvod, pre ktoré je dohoda o zrážkach zo mzdy neakceptovateľná a s poukazom na uvedené neplatná. Prakticky pod takéto vymedzenie pohľadávky možno zaradiť akékoľvek, bližšie nepredvídateľné budúce nároky banky voči dlžníkovi. Bola tak daná nerovnováha tým, že veriteľovi táto dohoda umožňovala svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku spotrebiteľa. Dlžník totiž už v čase, kedy dáva súhlas na vykonávanie zrážok zo svojej mzdy, musí vedieť, akú konkrétnu pohľadávku bude dohoda o zrážkach zabezpečovať. Uvedená dohoda preto nie je riadnou dohodou o zrážkach zo mzdy, nakoľko absentuje jej základná obsahová náležitosť - určité vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky. Už len z týchto dôvodov nemôže napadnutá dohoda o zrážkach zo mzdy obstať.

17. Vykonaným dokazovaním mal súd ďalej preukázať, že úverová zmluva obsahujúca dohodu o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná, jej obsah žalobcovia nemali možnosť ovplyvniť, jej obsah sa neprispôbuje okolnostiam prípadu. Ani sám žalovaný nespochybnil tvrdenie žalobcov, že uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy nebolo s nimi individuálne dojednané a že dohodu nemali možnosť odmietnuť. Ak by toto tvrdenie žalovaný aj bol býval spochybnil, na ňom leží dôkazné bremeno, aby preukázal, že veriteľ si s dlžníkom výslovne dojednali toto ustanovenie a že mal do jeho obsahu dlžník možnosť zasiahnuť, jej obsah ovplyvniť, resp., že dlžník mohol odmietnuť túto dohodu. Toto sa však žalovanému nepodarilo preukázať. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ žalobcovia chceli úver od veriteľa získať, nemali inú možnosť, ako len pristúpiť na podpísanie dohody o zrážkach (buď podpíšu dohodu a dostanú úver, alebo ju nepodpíšu a veriteľ úver neposkytne). Spotrebiteľ uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy je tak chtiac - nechtiac nútený kedykoľvek počas platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly podmienok obsiahnutých v zmluve. Podpisom sa museli žalobcovia podrobiť vykonávaniu zrážok bez toho, aby mohli zabrániť ich vykonávaniu v tých prípadoch, ak sú zrážky uplatňované veriteľom napríklad aj z neprijateľných zmluvných klauzúl, resp. z neplatnej časti zmlúv pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi, resp. z iných dôvodov. Naozaj môže nastať, ak už nenastala, situácia, v ktorej si veriteľ môže vymôcť celú pohľadávku voči dlžníkovi pomocou zrážok z dlžníkovej mzdy, pričom takto vymožené prostriedky môžu značne prekračovať sumu, ktorú by spotrebiteľ bol povinný zaplatiť pri náležitom súdnom preskúmaní nekalosti a podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom spotrebiteľ musí vynaložiť značné úsilie pre to, aby získal takto zaplatené prostriedky späť a môže byť od takého postupu odradený neprímeranými nákladmi a ťažkosťami. Inštitút zrážok zo mzdy neprímerane uľahčuje veriteľovi vymoženie svojej pohľadávky aj v časti, v ktorej je založená na nekalých podmienkach. Žalovaný v prejednávanej prípadu navyše ani nepreukázal, že by prípadne poskytol žalobcom inú alternatívu zabezpečenia záväzkov zo zmluvy o úvere, jednoducho, so zmluvou o úvere žalobcovia museli pristúpiť na takúto formu zabezpečenia záväzku. Žalovaný navyše nepreukázal a ani netvrdil, že žalobcov poučil o následkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, hoci je uvedený postup osobitne dôležitý v prípade spotrebiteľských zmlúv. S poukazom na uvedené dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje aj neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> z dôvodu, že žalobcovia ako spotrebiteľia boli nútení dohodu vo vzťahu k žalovanému ako veriteľovi podpísať. V tejto súvislosti súd poukazuje podporne aj na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri MS SR zo dňa 21. 1. 2011 pod č. B.X/XXXX-XXX.XX, XXX, XXX, ktorým v bode X komisia dospela

k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Q. zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ust. § 53 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku záväzku nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že počet neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je príkladný. V rámci súdneho preskúmania jednotlivých ustanovení spotrebiteľských zmlúv, ktoré nemajú charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, môže súd dôslednou aplikáciou generálnej klauzuly obsiahnutej v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka okruh týchto podmienok rozšíriť. Medzi neprijateľné podmienky možno zaradiť napr. také ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerané vysokú sumu ako sankciou spojenú s nesplnením záväzku, prípadne, ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi. Práve predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť tieto príkladmo uvedené neprijateľné podmienky, keďže iba jej predložením zamestnávateľovi žalobcov a oznámením výšky dlhu podľa vlastného uváženia veriteľa, je zamestnávateľ povinný vykonávať zrážky zo mzdy bez toho, aby veriteľom požadovaná pohľadávka voči dlžníkovi prešla súdnym prieskumom jej oprávnenosti. Vzhľadom na to, že zabezpečená pohľadávka je v dohode označená iba ako „všetky pohľadávky banky voči dlžníkovi“, je možné, že v rámci takto vyčíslenej pohľadávky sa môžu ocitnúť aj nároky, ktoré sú sporné a ktorých spornosť je takto vyňatá zo súdneho prieskumu. Inak povedané, sám veriteľ meritórne rozhodne o celkovej výške dlhu spotrebiteľa voči dodávateľovi, ktorý takto sám rozhoduje, že jeho plnenie je v súlade s úverovou zmluvou. Výkon zrážok zo mzdy je tak súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej kontrole primeranosti a spotrebiteľ je vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Z týchto dôvodov súd konštatuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy, tak ako je formulovaná, umožňuje žalovanému ako dodávateľovi obchádzať účinnú justičnú kontrolu, čím reálne dochádza k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech práv žalobcov ako spotrebiteľov a z tohto dôvodu je považovaná za neprijateľnú podmienku. V ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka zákonodarca vymedzil všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľné podmienky). Uvedená zásada sa pritom vzťahuje aj na vedľajšie zmluvné ustanovenia formulárovej povahy (záložné zmluvy, dohody o ručení, dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovské zmluvy a pod.), a preto neobstojí námietka žalovaného, že dohoda o zrážkach zo mzdy ako taká nie je zmluvnou podmienkou.

18. Zároveň súd, s poukazom na námietky žalovaného ohľadom legitimacy dohody o zrážkach zo mzdy ako riadneho zabezpečovacieho inštitútu, považuje za dôležité uviesť, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy síce je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom. Avšak len vtedy, ak neexistuje hoci len potencionálne riziko vymoženia nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje aj s obídenním súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženia nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške, nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla podnikateľ a je značne problematické až nezistiteľné, kedy tento inštitút obchodník aktivuje (tu tak činí dokonca až v roku 2020, hoci predčasná splatnosť pohľadávky podľa obsahu rozhodcovského rozsudku nastala v roku 2010). Ak by mala byť dohoda o zrážkach zo mzdy právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012). Žalovaný si v tomto smere dôkazné bremeno vôbec nesplnil. Poskytnutie ochrany spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane je potrebné aj z toho hľadiska, že dlžník - spotrebiteľ sa pri realizácii neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojím vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či iným nezávislým tribunálom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikateľa. Prítom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine

svojvoľnému konaniu a rozhodovaniu veriteľa, čím sa nerovnováha medzi týmito zmluvnými stranami ešte viac prehľbuje. Vychádzajúc z týchto záverov preto súd dospel k záveru o neprijateľnosti, a teda neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky.

19. Vo vzťahu k možnému riziku, že realizáciou zrážok zo mzdy žalovaný získa aj plnenie, ktoré by inak nebolo možné súdom priznať, súd uvádza, že žalobcovia tiež poukazovali na to, že pohľadávka, ktorú žalovaný uspokojuje zrážkami zo mzdy, je už v celom rozsahu premlčaná, s čím sa súd stotožnil. Z exekučného spisu sp.zn.

49 Er/1900/2015 vyplýva, že úverová pohľadávka bola pôvodným veriteľom vyhlásená za predčasne splatnú dňa 08.06.2020. Ak by aj nedošlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti, konečná splatnosť úveru v zmysle úverovej zmluvy nastala 15.06.2015. Pokiaľ žalovaný požiadal zamestnávateľa o zrážky zo mzdy v roku 2020 (tj. po 10 rokoch od jej splatnosti vyvolanej vyhlásením mimoriadnej splatnosti), domáhal sa tak úhrady pohľadávky, ktorá bola v tom čase už v celom rozsahu premlčaná, s poukazom na § 101 v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že počas doby, po ktorú prebiehalo konanie na rozhodcovskom súde, resp. exekučné konanie za účelom vymoženia pohľadávky z úverovej zmluvy zo dňa 15.02.2007, premlčacia doba v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka nespočívala. Súd pri tomto konštatovaní vychádza z názoru, podľa ktorého, ak bola rozhodcovská doložka neplatná, a teda rozhodcovský rozsudok bol vydaný súdom, ktorý nebol príslušný na prejednanie a rozhodnutie sporu (čo bolo splnené - vid odsek 10), podaním návrhu na začatie konania na tento orgán ani pokračovaním v začatom konaní nemohlo dôjsť k spočívaniu premlčacej doby. Nejde totiž o uplatnenie práva u príslušného orgánu podľa § 112 OZ. Premlčacia doba sa preto nezastavila a plynula po celý čas ako rozhodcovského konania (ktorého výsledkom je nakoniec aj tak nulitné rozhodnutie), tak aj exekučného konania. Tento názor bol prezentovaný aj Ústavným súdom SR v uznesení sp.zn. III.ÚS 572/2017 zo dňa 20.09.2017. Vychádzajúc z vyššie uvedeného preto možno vyvodit', že žalovaný sa snažil v roku 2020 zrážkami zo mzdy dosiahnuť uspokojenie pohľadávky, ktorá v čase doručenia žiadosti o výkon zrážok zo mzdy zamestnávateľovi, bola už celom rozsahu premlčaná. Naproti tomu, ak by sa domáhal žalovaný namiesto toho v tom čase jej uspokojenia na súde (čo by bolo možné s poukazom na fakt, že výsledkom rozhodcovského konania je nulitné rozhodnutie, ktoré nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci, k tomu napr. uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 31. mája 2012, č. k. 10CoE/308/2011-39), nebolo by možné, aby sa úspešne domohol jej priznania a možného uspokojenia, pretože aj pri prípadnej pasivite dlžníkov v takomto spore, by súd musel na premlčanie prihliadnuť z úradnej povinnosti podľa § 54a Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z uvedeného potom možno konštatovať, že uplatnením zrážok zo mzdy u zamestnávateľa po 10 rokoch od splatnosti úverovej pohľadávky, žalovaný celkom jednoznačne obišiel súdny prieskum opodstatnenosti pohľadávky voči spotrebiteľom, na ktorý je súd povoláný ex offo. To hrubým spôsobom žalobcov ako spotrebiteľov znevýhodňuje, a naopak neprípustne preferuje inštitút dohody o zrážkach zo mzdy na uspokojenie takých pohľadávok, ktoré by v spotrebiteľskom spore na všeobecnom súde neobstáli. O to viac je nutné prisvedčiť žalobcom v argumentácii o neprijateľnosti dohody o zrážkach zo mzdy v tomto prípade.

20. Súd s poukazom na námietky žalovaného tiež uvádza, že poskytnutie takejto súdnej ochrany spotrebiteľovi pritom nepredstavuje zvýhodnenie jednej zmluvnej strany na úkor druhej, ako to prezentuje žalovaný, ale predstavuje poskytnutie ochrany ohrozenej slabšej zmluvnej strane pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ktoré v konečnom dôsledku dodávateľ do formulárovej zmluvy sám včleňuje, nepochybne s vedomím a rizikom možných (pre neho nepriaznivých) následkov v podobe ich neplatnosti. Súčasne nemožno konštatovať, že by vyhovenie žalobe bolo nadbytočné, ako to uvádza žalovaný, nakoľko si medzičasom (po nariadení neodkladného opatrenia) rozmyslel svoj prvotný úmysel žiadať zrážky zo mzdy, a preto v tomto konaní vyhlasuje, že sa ich realizácie v budúcnosti zdrží. Žaloba nemôže byť nedôvodnou len preto, že žalovaný vyhlásil, že si viac nebude uplatňovať zrážky zo mzdy, pretože takéto vyhlásenie žalovaného nijako nezaväzuje, svoju aktuálnu vôľu by bez súdneho rozhodnutia mohol kedykoľvek prehodnotiť. Ak by súd len základe tohto jeho vyhlásenia žalobu zamietol tak, ako sa toho domáha žalovaný, súd by s poukazom na § 336 ods. 4 v spojení s § 335 ods. 1 Civilného sporového poriadku, bol povinný zrušiť aj neodkladné opatrenie nariadené pred začatím tohto konania, a teda by neexistovalo už vôbec žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalovaného v rozhodnutí uplatňovať alebo neuplatňovať si v budúcnosti zrážky zo mzdy žalobcov obmedzovalo. Právoplatné a vykonateľné neodkladné opatrenie nariadené uznesením sp.zn. 17Csp/72/2020 zo dňa 16.11.2020 bolo konštruované len ako dočasný nástroj na úpravu vzťahov medzi stranami, preto súd aj uložil povinnosť podať túto žalobu vo veci samej, ktorú povinnosť si žalobcovia včas splnili. A preto toto neodkladné opatrenie by ani nebolo spôsobilé upraviť práva a povinnosť strán sporu natrvalo, ako to tvrdí žalovaný.

21. Vzhľadom na vyššie popísané skutočnosti súd dospel k záveru, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy z dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v čl. II bode 6 zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 15.02.2007, a preto žalobe ako skutkovo a právne dôvodnej v celom rozsahu vyhovel.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Žalobcovia boli v konaní plne úspešní, keďže súd ich žalobe vyhovel v celom rozsahu, a preto majú voči žalovanému ako neúspešnej sporovej strane spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov v konaní v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.